

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Ryby a soudkyň JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků, IČO 00022179**
sídlem Weilova 1271/6, 102 00 Praha 10

zastoupený advokátem JUDr. Jindřichem Vítkem, Ph.D.
sídlem Šafaříkova 201/17, 120 00 Praha 2

proti
žalovaném **Odvolací finanční ředitelství,**
u: **sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno**

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2018 č. j. 33257/18/5000-10470-712507,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět přezkumu

- (1) Žalobce se u Městského soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2018 č. j. 33257/18/5000-10470-712507 (dále též „*napadené rozhodnutí*“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil dvě rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále též „*správní orgán prvního stupně*“ nebo „*správce daně*“) ze dne 15. 12. 2017, a to jednak platební výměr

č. 8803002/2017 na odvod za porušení rozpočtové kázně, č. j. 8803002/17/2000-31477-109213, kterým byl žalobci vyměřen odvod do státního rozpočtu ve výši 267 979,- Kč, jednak platební výměr č. 8803069/2017 na odvod za porušení rozpočtové kázně, č. j. 8803069/17/2000-31477-109213, kterým byl žalobci vyměřen odvod do Národního fondu ve výši 1 518 543,- Kč (dále též „*prvoinstanční rozhodnutí*“ nebo „*platební výměry*“). Žalobce v rámci žaloby rovněž požaduje přiznání náhrady nákladů soudního řízení.

- (2) Žaloba byla u městského soudu podána včas v zákonné lhůtě.

II. Žalobní body

- (3) Argumentaci žalobce lze shrnout do těchto *žalobních bodů*:

Žalobce *zprvé* namítá, že vytýkaná pochybení týkající se zařazování výdajů do různých kapitol ve smyslu Příručky pro příjemce finanční podpory z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost (dále jen „*příručka pro příjemce*“ nebo „*příručka*“) jsou pouze evidenčního charakteru. Žalobce toliko nesprávně zařadil některé konkrétní výdaje do nesprávné kapitoly (např. odstranění adware a spyware a zajištění náhradního napájecího zdroje nebylo podle žalovaného možno považovat za opravu ve smyslu uvedení věci do původního stavu před poškozením, ale o odborné poskytnutí služeb). Z příručky přitom navíc přímo nevyplývá povinnost výdaje řadit do kapitol, ani skutečnost, že lze případné zařazení výdaje do jiné kapitoly považovat za porušení rozpočtové kázně. Žalobce také uvádí, že systém podřazování do kapitol je nekonkrétní a některé výdaje tak lze podřadit i pod jiné kapitoly, než jak v tomto ohledu uzavřel žalovaný. Stěžejní je pak skutečnost, že žalobce dané výdaje užil na naplnění účelu dotace a pouze je chybně podřadil. K žádnému užití peněz v rozporu s konečným účelem dotace ze strany žalobce nedošlo. Sporné výdaje vždy splňovaly definici způsobilých výdajů, jakožto zásadní podmínku čerpání dotace. Žalovaný se k těmto okolnostem v napadeném rozhodnutí nevyjádřil a neodůvodnil, čím došlo v materiálním smyslu k reálnému porušení rozpočtové kázně ze strany žalobce. Napadené rozhodnutí je v tomto směru nepřezkoumatelné a přepjatě formalistické. Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o rozpočtových pravidlech*“), byl žalovaným i správcem daně aplikován nepřiměřeně přísně a v rozporu s jeho podstatou a účelem.

- (4) *Zadruhé* žalobce nesouhlasí s hodnocením žalovaného, který posoudil odměnu lektora za přípravu na kurz jako nezpůsobilý výdaj. Žalobce má za to, že tuto přípravu je možno považovat za závislou práci ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákoník práce*“), a že byl tudíž oprávněn za tuto činnost též vyplatit příslušným zaměstnancům mzdu. Patrně není ani to, v jakém kraji mělo k tvrzenému pochybení dojít a jaké konkrétní limity mezd podle Metodického dopisu tak byly překročeny. Žalobce rovněž uvádí, že žalovaný se s touto skutečností v napadeném rozhodnutí rovněž nijak nevypořádal, a proto ho zatížil vadou nepřezkoumatelnosti i v této souvislosti. Žalobce dále nesouhlasí s názorem žalovaného ohledně nákladů za dotisk publikací.
- (5) *Zatřetí* žalobce činí spornými závěry žalovaného ohledně údajného diskriminačního postupu žalobce v rámci výběrového řízení na dodání nábytku. Žalovaný dospěl k nesprávnému závěru, že žalobce nepřistupoval ke všem uchazečům stejně, když vyloučil

jednoho z uchazečů z důvodu, že nepředložil výpis z živnostenského rejstříku. Uchazeč podle žalobce neprokázal, že je zcela způsobilý k realizaci zakázky, když výpis nepředložil. Uchazeč neprokázal své živnostenské oprávnění (ve smyslu ust. § 10 odst. 3 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a žalobce ho tak zcela po právu a v souladu s antidiskriminačními zásadami vyloučil z výběrového řízení.

- (6) *Začtvrté* žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že byl dostatečně zjištěn skutkový stav. Podle žalobce provedené důkazní prostředky neprokazují závěry žalovaného a správce daně a z dotčených rozhodnutí není patrné, z jakých konkrétních podkladů žalovaný a správce daně vycházeli.
- (7) *Zapáté* žalobce namítá, že napadené rozhodnutí postrádá jakékoli hodnocení výše odvodu a jeho posouzení s ohledem na zásadu proporcionality. Žalobce k tomuto bodu odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), zejména na jeho rozsudky ze dne 27. 6. 2012 č. j. 5 Afs 8/2012-42, ze dne 10. 10. 2014 č. j. 4 As 117/2014-39 a ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 122/2014-34. Žalobce v tomto kontextu s odkazem na první žalobní bod znovu zdůrazňuje, že jeho tvrzené pochybení bylo pouze formální a nedošlo k porušení konečného účelu poskytnuté dotace, neboť peníze byly použity na stanovený účel, přičemž mohlo dojít pouze k jejich nesprávnému zařazení do jednotlivých kapitol rozpočtu.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě a replika žalobce

- (8) Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě předně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v jehož rámci již podle jeho názoru byly vypořádány námitky, které v zásadě korespondují se žalobními námitkami uplatněnými v tomto soudním řízení.
- (9) K žalobnímu bodu *zaprvé* žalovaný uvedl, že ve smlouvě o partnerství a finanční spolupráci ze dne 3. 7. 2009 se žalobce zavázal dodržovat mj. výše citovanou příručku pro příjemce a podmínky v této příručce stanovené stran dispozicí s poskytnutou dotací. Žalobce si pak mohl kdykoli v průběhu doby podávání žádostí o platbu ověřit u poskytovatele dotace, do které kapitoly uvedený výdaj zařadit, a pochybení v tomto směru tedy předejít. Nic takového však žalobce neučinil. Podle žalovaného nelze souhlasit s názorem žalobce, že by postačovalo naplnění definice způsobilého výdaje bez ohledu na jeho zařazení do příslušné kapitoly rozpočtu. Příručka sice nejprve obecně definuje způsobilé výdaje, avšak následně jsou v ní rozpracovány jednotlivé kapitoly rozpočtu s uvedením výdajů, jež do dané kapitoly spadají. Toto rozčlenění bylo pro žalobce rovněž závazné a žalobce byl tudíž povinen řadit jednotlivé výdaje do kapitol v souladu s příručkou. Jeho pochybení tak bylo porušením rozpočtové kázně, nikoli pouhým evidenčním nedostatkem.
- (10) Ohledně žalobního bodu *zadruhé* žalovaný konstatoval, že v daném případě došlo k překročení limitů mezd. Maximální hodinová sazba lektora může být podle příručky a Metodického dopisu uplatněna pouze na vyučovací dobu, nikoli na přípravu lektora na kurz. Žalovaný nečiní sporným to, že i příprava lektora je závislou prací. Žalovaný tuto skutečnost nehodnotil z hlediska pracovního práva, nýbrž nesouhlasí toliko s posouzením této odměny jako způsobilého výdaje, jelikož o takový výdaj se nejedná.
- (11) Co se týče dotisku studijní publikace, žalovaný rovněž setrvává na svém názoru vyjádřeném v napadeném rozhodnutí. V této věci je podle žalovaného zásadní, že

příspěvek z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost nelze poskytnout na výdaje za činnosti, které již v rámci jiných českých nebo zahraničních dotačních programů či iniciativ Společenství financovaných z Evropského sociálního fondu či jiných programů financovaných Evropskou unií podporu dostávají.

- (12) K žalobnímu bodu *zatřetí* žalovaný sdělil, že taktéž k diskriminačnímu jednání žalobce v rámci předmětného výběrového řízení se již vyjádřil v napadeném rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žalobce si v rámci inkriminované veřejné zakázky malého rozsahu explicitně nevyžádal výpis ze živnostenského rejstříku, jedná se o požadavek nad rámec zadávacích podmínek. Uchazeč doložil živnostenské listy, čímž prokázal svou způsobilost k plnění veřejné zakázky. Žalovaný má proto za to, že nelze vyloučit uchazeče s poukazem na to, že nepředložil výpis z živnostenského rejstříku, když svoji způsobilost prokázal právě předložením živnostenských listů.
- (13) Podle žalovaného není důvodný ani žalobní bod *začtvrté*. Žalovaný uvedl, že daňová kontrola byla zahájena na základě podnětu poskytovatele dotace, který správci daně popsal svá podezření, v čem spočívají a také poskytl písemné podklady ve formě hlášení nesrovnalostí k posouzení porušení rozpočtové kázně. Správce daně tedy vycházel z těchto podkladů, přičemž veškerá relevantní fakta k danému případu následně uvedl ve zprávě o daňové kontrole, v níž byla zahrnuta rovněž jeho reakce na vyjádření žalobce k výsledkům kontrolního zjištění. Žalobce mohl v celém daňovém řízení dokládat libovolné důkazní prostředky, jelikož důkazní břemeno k prokázání tvrzení, že splnil podmínky jejího poskytnutí, leželo primárně na žalobci. V daném případě byly žalobcem předloženy toliko Smlouva o partnerství uzavřená dne 3. 7. 2009, Opatření Vrchního ředitele sekce IV. č. 06/16/2009 ze dne 3. 4. 2009, protokol o veřejnoprávní kontrole provedené Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy č. 36/2013-401, č. j. MSMT-35506/2013-17 ze dne 29. 8. 2014, rozhodnutí o námitkách č. j. MSMT-35506/2013-28 ze dne 2. 3. 2015, jakož i žádosti o platby č. 01 až 15/0020. Veškeré tyto podklady byly hodnoceny jak správcem daně, tak žalovaným a žalovaný v tomto kontextu uzavřel, že žalobce mohl svá tvrzení podložit důkazními prostředky, což neučinil.
- (14) Podle žalovaného byl ve správním řízení zachován také princip proporcionality (žalobní bod *zapaté*). V daném případě byl žalobci odvod za porušení rozpočtové kázně vyměřen podle ust. § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech, tj. v částce, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň. K porušení rozpočtové kázně došlo ve výši nezpůsobilých výdajů, které byly v daném případě konkrétně vyčíslitelné. V tomto smyslu tedy byla uplatněna zásada proporcionality při vyměření odvodu. Z logiky věci vyplývá, že odvod musí být stanoven ve výši shodné s výší neoprávněně použitých peněžních prostředků, resp. nezpůsobilých výdajů, jelikož právě výše těchto peněžních prostředků je rovna částce, v níž byla porušena rozpočtová kázeň.
- (15) V replice ze dne 17. 5. 2019 žalobce setrval na své žalobní argumentaci a zdůraznil, že nedošlo k narušení konečného účelu dotace a k žádným nehospodárným výdajům, které by účel dotace popíraly.

IV. Rozhodné skutečnosti vyplývající ze správního spisu

- (16) Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující skutečnosti, podstatné pro rozhodnutí ve věci samé:

- (17) Žalobce je příspěvkovou organizací zřízenou Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „*ministerstvo školství*“) a vznikl dne 1. 7. 2011 sloučením několika pedagogických organizací. Tímto dnem přešly na žalobce veškerá práva a závazky vzniklé ze Smlouvy o partnerství uzavřené dne 3. 7. 2009 mezi poskytovatelem dotace (ministerstvem školství) a žalobcem a z Opatření vrchního ředitele sekce IV. c. 06/16/2009 ze dne 3. 4. 2009 (dále jen „*opatření*“). Z obsahu smlouvy je zřejmé, že se jedná o smlouvu veřejnoprávní a lze ji tedy považovat za dokument, kterým jsou ze strany ministerstva školství poskytovány prostředky ze státního rozpočtu – dotace. Termín „Partner“ uvedený ve smlouvě tak lze vyložit jako termín „příjemce dotace“. Smlouva obsahuje podmínky použití prostředků poskytnutých v rámci Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost (dále jen „*OP VK*“) na realizaci projektu „Centra podpory inkluzivního vzdělávání“ (dále jen „*Projekt*“ nebo „*CPIV*“). Ministerstvo školství i žalobce jsou povinni při realizaci projektu postupovat dle pravidel uvedených ve smlouvě, v OP VK, v Prováděcím dokumentu OP VK, v Příručce pro žadatele o finanční podporu z OP VK a v příručce pro příjemce. Finanční prostředky vynaložené v rámci schváleného rozpočtu projektu mohou být dle opatření použity pouze na způsobilé výdaje v souladu s čl. III. odst. 2 opatření. Celková výše rozpočtu projektu činila 142 890 196,- Kč.
- (18) Následně provedlo ministerstvo školství veřejnosprávní kontrolu, o které byl sepsán protokol č. 36/2013-401, č. j. MSMT-35506/2013-17 ze dne 29. 8. 2014 (dále jen „*protokol*“). Proti kontrolním zjištěním popsáným v protokolu podal žalobce dne 31. 10. 2014 námitky, o kterých bylo rozhodnuto rozhodnutím o námitkách č. j. MSMT-35506/2013-28 ze dne 2. 3. 2015.
- (19) Dne 9. 6. 2015 podalo ministerstvo školství ke správci daně přípis nazvaný „*Předání podkladu k vybraní a vymáhání odvodu za porušení rozpočtové kázně dle zákona c. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech*“ č. j. MSMT-19335/2015-1 ze dne 5. 6. 2015 (dále jen „*podnět*“). V podnětu ministerstvo upozorňuje na nesrovnalosti spočívající v uskutečnění nezpůsobilých výdajů, čímž měl žalobce porušit podmínky uvedené v čl. III. odst. 2 opatření.
- (20) Finanční úřad Jihočeského kraje posléze u žalobce provedl daňovou kontrolu, jejíž rozsah byl omezen na ověření nesrovnalostí uvedených v podnětu, tj. skutečností, které se vztahovaly k vykazování mezd, k úhradě cestovních náhrad, k úhradě výdajů za zařízení, k úhradě výdajů za místní kancelář, k úhradě výdajů za nákup služeb, k úhradě výdajů vyplývajících ze smlouvy, k nákupu služeb bez výběrového řízení a k veřejné zakázce „*Dodávka nábytku*“ č. j. 33257/18/5000-10470-712507.
- (21) Kontrolu správce daně zahájil dne 12. 7. 2017 protokolem č. j. 1419199/17/2200-31472-305925. Předmětem daňové kontroly bylo zjištění skutečností rozhodných pro správné odhalení a případné stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně podle § 44 a § 44a zákona o rozpočtových pravidlech, a to ohledně prostředků poskytnutých žalobci na základě smlouvy a opatření ministerstvem školství ze státního rozpočtu a z Evropského sociálního fondu. Daňová kontrola byla ukončena dne 13. 11. 2017 projednáním Zprávy o daňové kontrole č. j. 2022425/17/2200-31472-305925 (dále jen „*zpráva o daňové kontrole*“) a podpisem Protokolu o ústním jednání č. j. 2143328/17/2200-31472-305925 z téhož dne.
- (22) Na základě provedené daňové kontroly správce daně konstatoval, že žalobce uskutečnil nezpůsobilé výdaje v celkové výši 1 786 520,74 Kč, a to překročením limitu mezd stanovených v Metodickém dopisu č. 4 až 4.4, nesprávně stanovenou spotřebou

pohonných hmot, nesprávným zařazením výdajů do příslušných kapitol, nedoložením účasti na konferencích a prezenčních listin, uvedením obecného charakteru výdaje, nedodržením Metodického dopisu č. 17, neprokázáním účelnosti výdaje bankovních poplatku, nedoložením plnění publicity, nákupem služeb, zařízení a kancelářských potřeb bez výběrového řízení a pochybením při veřejné zakázce „Dodávka nábytku“. Na základě zjištěných pochybení správce daně uzavřel, že se žalobce dopustil neoprávněného použití poskytnutých peněžních prostředků ve smyslu ust. § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech, a tím porušení rozpočtové kázně podle ust. § 44 odst. 1 písm. b) téhož zákona. Detailní popis porušení rozpočtové kázně je obsažen ve Zprávě o daňové kontrol. Je širší a obsahuje další pochybení, o nichž se žalobce v podané žalobě nezmiňuje. Jedná se například o nepřipustné dělení zakázek, porušení zásady transparentnosti při zadávání veřejných zakázek a neuchovávání záznamů o těchto zakázkách nebo zadání některých veřejných zakázek bez realizace výběrového řízení.

- (23) V důsledku konstatování porušení rozpočtové kázně vydal správce daně prvoinstanční rozhodnutí, kterým byly vyměřeny odvody do státního rozpočtu ve výši 267 979 Kč a 1 518 543 Kč. Prvoinstanční rozhodnutí byla žalobci doručena dne 15. 12. 2017. Následně žalobce proti prvoinstančním rozhodnutím podal odvolání, které bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím.

V. Soudní přezkum

- (24) Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
- (25) Podle ust. § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech *[p]ro účely tohoto zákona se rozumí e) neoprávněným použitím peněžních prostředků státního rozpočtu, jiných peněžních prostředků státu, prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státních finančních aktiv, státního fondu nebo Národního fondu, jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty, porušení účelu nebo podmínek, za kterých byly prostředky zařazeny do státního rozpočtu nebo přesunuty rozpočtovým opatřením a v rozporu se stanoveným účelem nebo podmínkami vydány; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity.*
- (26) Podle ust. § 14 odst. 4 písm. j) zákona o rozpočtových pravidlech *[v]yhoví-li poskytovatel žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, vydá písemné rozhodnutí, které obsahuje j) ostatní povinnosti, které příjemce v souvislosti s poskytnutím dotace nebo návratné finanční výpomoci plní a jejichž nedodržení není neoprávněným použitím podle § 3 písm. e).*
- (27) Podle ust. § 44 odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech *[p]orušením rozpočtové kázně je mj. a) neoprávněné použití peněžních prostředků státního rozpočtu a jiných peněžních prostředků státu, b) neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem.*
- (28) Podle ust. § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech *[o]dvod za porušení rozpočtové kázně činí v ostatních případech částku, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň.*
- (29) Podle ust. § 92 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „*daňový řád*“), *[d]aňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém*

tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních.

- (30) Podle ust. § 147 odst. 4 daňového řádu [d]ojde-li ke stanovení daně výlučně na základě výsledku daňové kontroly, popřípadě výsledku postupu k odstranění pochybností, považuje se za odůvodnění zpráva o daňové kontrole, popřípadě protokol o projednání výsledku postupu k odstranění pochybností.
- (31) Před vlastním posouzením věci městský soud připomíná, že podle ustálené judikatury NSS soudy nemusí nutně reagovat na každý dílčí argument uvedený v žalobě. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a celkovým smyslem žalobní argumentace (viz rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014 č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné je, aby správní soud v odůvodnění rozhodnutí postihl všechny stěžejní námitky účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i reakce na některé dílčí a související námitky (viz rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2014 č. j. 7 Afs 85/2013-33). Správní soud rovněž může pro stručnost odkázat na část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, s nímž se ztotožní. Jak uvedl Ústavní soud, *není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná* (viz nálezný ze dne 12. 2. 2009 sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68.; srov. též rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2015 č. j. 9 As 221/2014-43 či ze dne 25. 2. 2015 č. j. 6 As 153/2014-108).
- (32) Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného a prvoinstanční rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný souhlasili s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání, postupoval městský soud podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. a o podané žalobě rozhodl bez nařízení jednání.
- (33) Po seznámení se s argumentací účastníků řízení a se správním spisem dospěl městský soud k závěru, že žaloba není důvodná. Ze strany žalobce v předmětném případě došlo k neoprávněnému užití dotačních finančních prostředků ve smyslu ust. § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech, a tedy k porušení rozpočtové kázně ve smyslu ust. § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech.
- (34) Městský soud úvodem podotýká, že v prvoinstančních rozhodnutích správce daně i v napadeném rozhodnutí žalovaného je jednoznačně uvedeno (s odkazem na zprávu o daňové kontrole), z kterých zjištění správní orgány při svém rozhodování vycházely. K vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně došlo výhradně na základě výsledků daňové kontroly, proto se za odůvodnění prvoinstančních rozhodnutí považuje zpráva o daňové kontrole (viz ust. § 147 odst. 4 daňového řádu). Ze zprávy o daňové kontrole je zřejmé, jakých konkrétních porušení rozpočtové kázně se žalobce dopustil. Dotčená rozhodnutí tak obsahují všechny náležitosti stanovené v § 102 odst. 1 daňového řádu a rovněž obsahují odůvodnění ve smyslu ust. § 102 odst. 2 téhož zákona. Zpráva o daňové kontrole (stejně jako odůvodnění dotčených rozhodnutí) odkazuje na konkrétní skutečnosti, v nichž spočívalo porušení rozpočtové kázně, přičemž tyto poznatky, uvedené ve zprávě o daňové kontrole byly zjištěny z podkladů, které byly správci daně v průběhu daňové kontroly předány ministerstvem školství a žalobcem.

- (35) Městský soud dále uvádí, že důkazní břemeno k prokázání tvrzení, že příjemce dotace splnil podmínky poskytnutí dotace, leží primárně právě na příjemci, jak je uvedeno v ust. § 92 odst. 3 daňového řádu. Fakt, že za splnění všech podmínek poskytnutí dotace je odpovědný výhradně příjemce dotace, a to i v případě, že skutečnosti nezávislé na jeho vůli ovlivní realizaci projektu, vyplývá i z konstantní judikatury NSS (srov. přiměřeně rozsudky NSS č. j. 5 Afs 70/2008-152 ze dne 25. 6. 2009 nebo č. j. 1 Afs 15/2012-38 ze dne 15. 8. 2012). Správci daně ani žalovanému nebyly v průběhu správního řízení ze strany žalobce předloženy materiály, které by prokazovaly jeho tvrzení o tom, že k porušení rozpočtové kázně nedošlo. Žalobce jako důkazní materiál předložil pouze Smlouvu o partnerství uzavřenou dne 3. 7. 2009, Opatření Vrchního ředitele sekce IV. č. 06/16/2009 ze dne 3. 4. 2009, protokol o veřejnoprávní kontrole provedené Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy č. 36/2013-401, č. j. MSMT-35506/2013-17 ze dne 29. 8. 2014, Rozhodnutí o námitkách č. j. MSMT-35506/2013-28 ze dne 2. 3. 2015 a žádosti o platby č. 01 až 15/0020. Žalobce tak i přes zjištění vygenerovaná daňovou kontrolou nedoložil žádné podklady, které by vyvrátily tvrzení správních orgánů o nezpůsobilosti některých výdajů. Správní orgány v šetřeném případě provedly důkazy, které jim byly předloženy v rámci daňové kontroly a dospěly na jejich základě k závěru, že nebyly splněny podmínky smlouvy a opatření, přičemž došlo k porušení rozpočtové kázně. Žalovaný v napadeném rozhodnutí opakovaně akcentuje, že žalobce v množství případů nedoložil charakter výdaje, účel výdaje, jeho prokazatelnost a datum uskutečnění, a že neprokázal, že by byly tyto výdaje (jichž se týkají i žalobní námitky) vynaloženy podle smluvených pravidel a podmínek. Je třeba připomenout, že žalobce uzavřel smlouvu svobodně, porušil sjednané povinnosti a musí tak nést důsledky s porušením povinností spojené, které byly rovněž jasně sjednány. V tomto směru městský soud poukazuje také na zásadu *pacta sunt servanda* a rozsudek NSS č. j. 2 Afs 49/2007-96.
- (36) K žalobnímu bodu *zprvu* městský soud předně konstatuje, že pochybení žalobkyně spočívající v nesprávném zařazování některých výdajů do kapitol rozpočtu, není pouhým evidenčním pochybením, nýbrž neoprávněným užitím dotačních finančních prostředků, a tedy porušením rozpočtové kázně.
- (37) V čl. III. odst. 2 opatření je uvedeno, že *finanční prostředky poskytnuté na realizaci projektu je příjemce oprávněn použít pouze na úhradu způsobilých výdajů, jak stanoví příručka pro příjemce platná ke dni vydání tohoto opatření, vč. případných metodických dopisů. Platná příručka pro příjemce je přílohou tohoto opatření. Dále mohou být finanční prostředky poskytnuté na realizaci projektu použity také na úhradu zálohových plateb v případě režijních nákladů souvisejících s kapitolou rozpočtu „Místní kancelář“*. V čl. 5.3.1 příručky pro příjemce je stanoveno, že *způsobilé výdaje jsou výdaje, které byly uskutečněné v souladu s podmínkami stanovenými v právním aktu o poskytnutí podpory, a které jsou v souladu s příslušnými předpisy EU a ČR, přičemž tyto výdaje musí splňovat definici způsobilého výdaje. Takovýto „způsobilý výdaj“ pak musí splňovat kritéria charakteru výdaje, účelu výdaje, jeho prokazatelnosti a musí být patrné datum uskutečnění výdaje. Tyto náležitosti jsou ověřitelné prostřednictvím vykazování nákladů a jejich průkazných podkladů v jednotlivých kapitolách rozpočtu*.
- (38) Dále čl. 5.3.1 příručky pro příjemce stanoví, že *dodržování všech těchto kritérií na straně příjemce dotace z OP VK je vždy předmětem kontroly projektu (v rámci pravidelného monitorování nebo kontrol na místě). V případě, že poskytovatel podpory dojde na základě těchto kontrol projektu k závěru, že prokázaný výdaj nesplňuje některé z kritérií, neuzná tento*

výdaj jako způsobilý, a to i v případě, že tento výdaj je uveden ve schváleném rozpočtu projektu. V čl. 5.3.2 jsou pak na více než 20 stranách příručky detailně popsány jednotlivé kapitoly rozpočtu a také konkrétní výdaje, které mají být pod jednotlivé kapitoly rozpočtu subsumovány.

- (39) Nelze též přehlédnout, že rozdělování jednotlivých výdajů do konkrétních kapitol je zásadní i z hlediska dodržování rozpočtových limitů jednotlivých kapitol. Povinnost žalobce zařazovat jednotlivé výdaje do adekvátních kapitol rozpočtu tedy z příručky explicitně vyplývá a příručka obsahuje rozsáhlý manuál, který se rozdělování výdajů do kapitol rozpočtu věnuje.
- (40) Vzhledem k tomu, že žalobce se v čl. II. 4 smlouvy ze dne 3. 7. 2009 zavázal dodržovat mj. také citovanou příručku pro příjemce, byla pro něho přímo závazná také kritéria rozdělování jednotlivých výdajů do adekvátních kapitol dotačního rozpočtu, popsaná v čl. 5.3.2 této příručky. Žalovaný na str. 10 až 14 napadeného rozhodnutí podrobně popsal, v jakých případech a jakým způsobem se žalobce dopustil těchto podle jeho názoru evidenčních pochybení a vysvětlil, proč nebylo možno sporné výdaje subsumovat tak, jak to provedl žalobce. Městský soud na tuto pasáž napadeného rozhodnutí v podrobnostech odkazuje (totožné závěry jsou rozvedeny také ve zprávě o daňové kontrole). Jak již bylo zmíněno, jednotlivé kapitoly rozpočtu mají své limity, a pokud by žalobce mohl výdaje vykazovat podle vlastní libosti, jak naznačuje, tyto limity by nemohly být dodržovány a postrádaly by smysl. Je třeba souhlasit se žalovaným, že pokud měl žalobce ohledně zařazování jednotlivých výdajů do kapitol pochybnosti, mohl se informovat u poskytovatele dotace a tuto problematiku si vyjasnit.
- (41) Městský soud doplňuje, že v ohledu sporných nákladů na dopravné žalobce navíc ani nevedl řádnou evidenci cestovní dokumentace a výdaje určoval nesprávným výpočtem. Podobná je také situace týkající se nákladů na stravné, kdy žalobce nedoložil, na jaké akci bylo občerstvení poskytnuto, a kdo se této akce účastnil. Podle názoru městského soudu je tedy nasnadě, že o pouhá evidenční pochybení se v tomto případě nejedná.
- (42) Městský soud se neztotožňuje ani s tvrzením žalobce, že nesprávným zařazením výdajů do kapitol rozpočtu nedošlo k užití dotace v rozporu s účelem dotace, a že sporné výdaje vždy splňovaly definici způsobilých výdajů, jakožto zásadní podmínku čerpání dotace. Jak již bylo naznačeno výše, nesprávnou subsumpcí výdajů došlo primárně k tomu, že dané výdaje nebyly realizovány v souladu s podmínkami jednotlivých kapitol rozpočtu a byly tedy užity v rozporu s účelem jednotlivých rozpočtových kapitol. Je sice pravdou, že např. nesprávné zařazení sporných výdajů na odstranění adware a spyware a zajištění náhradního napájecího zdroje neneguje celkový a konečný účel dané pedagogické dotace, poskytnuté žalobci, avšak i toto pochybení žalobce je s ohledem na výše uvedené nutno pokládat za porušení rozpočtové kázně. Pro posouzení, zda nebyly dané finanční prostředky použity neoprávněně, je totiž třeba zvážit i dodržení dalších podmínek stanovených ve smlouvě a související dokumentaci, kterou se žalobce zavázal dodržovat. Tyto podmínky žalobce nedodržel a k porušení rozpočtové kázně proto došlo. Pokud by byla akceptována argumentace žalobce, příjemci dotací by nebyli žádným způsobem motivováni k plnění těch podmínek, které se nevztahují bezprostředně k účelu poskytnutí dotace, a mohli by na jejich plnění rezignovat.
- (43) Městský soud v tomto kontextu odkazuje i na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 10. 2018 č. j. 1 Afs 291/2017-33, podle něhož mj. *každé porušení dotačních podmínek,*

kteří není v rozhodnutí o poskytnutí dotace (potažmo ve smlouvě a související dokumentaci, na jejímž základě se dotace poskytuje, pozn. městského soudu) vymezeno jako to, jehož nedodržení není neoprávněným použitím podle § 3 písm. e) [§ 14 odst. 4 písm. j)] z. o rozpočtových pravidlech, zakládá porušení rozpočtové kázně [§ 3 písm. e) ve spojení s § 44 odst. 1 písm. b) z. o rozpočtových pravidlech]. ... Pokud tedy okolnosti konkrétního případu vyvolávají otázku ohledně závažnosti porušení dané povinnosti, musí správce daně zvážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či pouze k odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinnosti. V každém případě však půjde o porušení rozpočtové kázně. Mezi žalobcem a poskytovatelem dotace nebylo dohodnuto, že nesprávné zařazení výdajů do kapitol dotačního rozpočtu, které mělo být žalobcem v návaznosti na příručku pro příjemce dodržováno, není neoprávněným použitím dotace. Jde se tedy jednat ve smyslu ust. § 3 písm. e) a § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech, tj. o porušení rozpočtové kázně. Judikatura, na kterou v žalobě odkazuje žalovaný (tj. rozsudky NSS ze dne 27. 6. 2012 č. j. 5 Afs 8/2012-42, ze dne 10. 10. 2014 č. j. 4 As 117/2014-39 a ze dne 12. 3. 2015 č. j. 9 As 122/2014-34), byla citovaným usnesením rozšířeného senátu NSS překonána.

- (44) *Ohledně žalobcem tvrzeného nedodržení zásady proporcionality (žalobní bod zapáté) městský soud konstatuje, že ze zmíněného usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017-33, dále vyplývá, že při stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně je třeba vycházet ze zásady přiměřenosti, tedy rozumného vztahu mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu. Správce daně musí zvážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či pouze k odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinnosti (§ 44a odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech) a své rozhodnutí náležitě odůvodnit. ... Týká-li se porušení povinnosti oddělitelné části poskytnuté dotace, odvod bude stanoven pouze částkou odpovídající této části dotace. I zde však mohou vyvstat okolnosti, které mohou s ohledem na malou závažnost porušení povinnosti vést správce daně ke snížení odvodu ve smyslu zásady přiměřenosti (§ 44a odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech). ... Pokud tedy okolnosti konkrétního případu vyvolávají otázku ohledně závažnosti porušení dané povinnosti, musí správce daně zvážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či pouze k odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinnosti. V každém případě však půjde o porušení rozpočtové kázně.*
- (45) *V daném případě byl žalobci odvod za porušení rozpočtové kázně vyměřen podle ust. § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech v konkrétní částce, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň. K porušení rozpočtové kázně došlo ve výši nezpůsobilých výdajů, které zde byly konkrétně vyčíslitelné a k tomuto jejich vyčíslení došlo ve zprávě o daňové kontrole. V tomto smyslu tedy byla uplatněna zásada proporcionality při vyměření odvodu, přesně jak konstatuje žalovaný v bodě 57. napadeného rozhodnutí. Za situace, kdy byly nezpůsobilé náklady žalobce přesně vyčísleny v rámci kontroly, již k další moderaci výše vrácené dotace nebyl prostor. Není tedy pravdou, že by žalovaný rezignoval na dodržení principu proporcionality a nijak se k této problematice v napadeném rozhodnutí nevyjádřil. Při posouzení věci byly z hlediska proporcionality naplněny i předpoklady popsané NSS a zde citované.*
- (46) *Městský soud na tomto místě uzavírá, že žalobní body zaprvé a zapáté nejsou důvodné. Ve správním řízení nedošlo k přepjatému formalismu ani k porušení principu přiměřenosti.*

- (47) Rovněž žalobní bod *zadruhé* není důvodný a městský soud se plně ztotožňuje s argumentací žalovaného (bod 23. a 24.; body 36 a násl. napadeného rozhodnutí a obsah vyjádření k žalobě).
- (48) V daném případě došlo k překročení limitů mezd. Maximální hodinová sazba lektora může být podle příručky a Metodického dopisu č. 4 uplatněna pouze na vyučovací dobu, nikoli na přípravu lektora na kurz. Městský soud nečiní sporným, že i příprava lektora je závislou prací. Za tuto práci však měl žalobce lektory odměňovat z vlastních zdrojů, nikoli ze zdrojů dotačních. Žalovaný tyto skutečnosti nehodnotil z hlediska pracovněprávního, nýbrž nesouhlasil toliko s posouzením této odměny jako způsobilého výdaje, jelikož o takový výdaj se nejedná.
- (49) V čl. 5.3.2 příručky je stanoveno, že *způsobilé osobní výdaje zahrnují: mzdové výdaje pracovníků, kteří mají v rámci projektu uzavřen pracovněprávní vztah a jsou zaměstnání výhradně pro projekt; příslušnou část mezd nebo platů zaměstnanců, kteří se na realizaci projektu podílejí pouze částí svého úvazku, a to ve výši odpovídající jejich úvazku na projektu; výdaje na odměnu zaměstnanců, kteří jsou v rámci projektu zaměstnání na dohodu o pracovní činnosti nebo dohodu o provedení práce. ... Výše mzdových výdajů nesmí přesahovat výši v místě realizace projektu, oboru a čase obvyklou. Doporučující výše mzdových nákladů jsou uvedeny v Metodickém dopise č. 4 uveřejněném na stránkách www.msmt.cz. Podle čl. 5.3.1 pak musejí být vykázány výdaje v souladu s principy hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti. V Metodickém dopise č. 4 jsou pak jednak stanoveny limity mezd a jednak je zde také uvedeno, že překročení horní hranice limitů je možné, ale musí být ze strany příjemce dotace odůvodněno a vysvětleno.*
- (50) Z uvedeného je patrné, že výdaje, které mohou být pokryty z dotace, jsou zejména takové výdaje, které souvisejí výhradně s faktickou realizací vzdělávacího kurzu, a to i co se týká osobních odměn lektorů. V daném případě byly limity překročeny, jelikož žalobce si nárokoval k proplacení i odměnu lektorů za přípravu na kurzy. Ve směru přípravy se podle názoru městského soudu jedná o vysoce individuální a z hlediska kvantitativního v zásadě objektivně neověřitelnou činnost (stěží lze přesně objektivizovat, kolik hodin příprava skutečně trvala, kdy navíc každý lektor realizuje přípravu jiným způsobem), jež není generována v rámci fyzické realizace samotného kurzu. Městský soud tedy souhlasí s názorem žalovaného, že takovéto výdaje nejsou v souladu s principy hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti, zvláště pak za situace, kdy jimi byly překročeny limity stanovené Metodickým dopisem č. 4. Žalobce navíc nijak nezdůvodnil, proč bylo právě v jeho případě adekvátní, že byly mzdové limity lektorů překročeny. Žalobce také nedoložil doklady o účasti na kurzech, plnění a obsah nárokových přípravných prací a neprokázal ani konání akcí (bod 43 napadeného rozhodnutí). Žalobce tedy neprokázal, že by vykázané výdaje na přípravu splňovaly definici způsobilého výdaje. V tomto případě tedy není možné aplikovat ustanovení Metodického dopisu č. 4 o maximální hodinové sazbě, která může být uplatněna jen na vyučovací dobu, ale způsobilost výdajů je posuzována z hlediska podmínky vyplývající z příručky pro příjemce, která v daném případě určí, že způsobilým výdajem je v případě lektorů pouze odměna za odučené hodiny, kdy nesmí být překročen limit určený Metodickým dopisem č. 4. Tyto okolnosti nelze hodnotit pouze z hlediska pracovněprávního a nelze souhlasit s posouzením odměny za přípravu jako způsobilého výdaje.
- (51) V kontextu dotisku studijní publikace městský soud rovněž souhlasí s názorem vyjádřeným v napadeném rozhodnutí (viz jeho bod 36.). V této věci je zásadní, že

příspěvek z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost nelze poskytnout na výdaje za činnosti, které již v rámci jiných českých nebo zahraničních dotačních programů či iniciativ Společenství financovaných z Evropského sociálního fondu či jiných programů financovaných Evropskou unií podporu dostávají. Přesně taková je situace ohledně předmětného dotisku. Také čl. 5.4 příručky stanoví, že mj. *výdaje za činnosti, které již v rámci jiných českých nebo zahraničních dotačních programů či Iniciativ Společenství financovaných z ESF či jiných programů financovaných Evropskou unií podporu dostávají, nejsou způsobilými výdaji.*

- (52) K žalobnímu bodu *zatřetí* městský soud konstatuje, že také k diskriminačnímu jednání žalobce v rámci předmětného výběrového řízení vypsání v roce 2010 se již žalovaný dostatečně vyjádřil v napadeném rozhodnutí (viz bod 54. napadeného rozhodnutí). Dotčený uchazeč doložil živnostenské listy, čímž podle názoru městského soudu prokázal svou způsobilost k plnění veřejné zakázky.
- (53) Městský soud v tomto směru doplňuje, že předmětná veřejná zakázka byla vypsána v roce 2010 (lhůta pro předložení nabídek byla stanovena do 26. 4. 2010). Podle ust. § 10 odst. 3 v rozhodné době platné právní úpravy živnostenského zákona prokazoval podnikatel své živnostenské oprávnění výpisem ze živnostenského rejstříku, který má náležitosti podle ust. § 60 odst. 4 písm. a), b, nebo c) živnostenského zákona. V případě výpisu ve smyslu ust. § 60 odst. 4 písm. a) živnostenského zákona náležitosti výpisu odpovídají v podstatě údajům, které se do 30. 6. 2008 uváděly na živnostenském listě a na koncesní listině. Podle čl. II. bodu 2. přechodných ustanovení k zákonu č. 130/2008 Sb., který nabyl účinnosti dnem 1. 7. 2008, se právo provozovat živnost prokazuje dosavadním průkazem živnostenského oprávnění, tj. živnostenským listem nebo koncesní listinou, a to až do doby vydání prvního výpisu podnikateli s tím, že tento výpis vydá živnostenský úřad na žádost nebo na základě oznámení změny podle § 49 nebo § 56 živnostenského zákona. Lze tedy uzavřít, že v daném případě dotčený uchazeč předložením živnostenských listů svou způsobilost účastnit se veřejné zakázky prokázal a argumentace žalobce je tak lichá. Dlužno podotknout, že požadavky na zákaz diskriminace, rovné zacházení, transparentnost, proporcionalitu a vzájemné uznávání, jsou ohledně veřejných zakázek vtěleny do čl. 7.1 příručky. Tyto zásady pak žalobce bezdůvodným vyřazením dotčeného uchazeče z důvodu nepředložení výpisu ze živnostenského rejstříku porušil. Městský soud také opakuje, že se podle napadeného rozhodnutí nejednalo o jediné pochybení žalobce na úrovni vypisování veřejných zakázek. Žalobce podmínky stanovené příručkou porušil také tím, že k některým veřejným zakázkám neevidoval dokumentaci, nebo že některé zakázky realizoval bez vypsání výběrového řízení.
- (54) Konečně ani žalobní bod *začtvrté* nelze shledat důvodným. Skutkový stav byl i vzhledem k výše uvedenému prokázán nade vší pochybnost a městský soud opětovně zdůrazňuje, že žalobce neprokázal svá tvrzení o tom, že předmětné sporné výdaje jsou výdaji způsobilými. Z provedeného dokazování vyplývá, že je tomu přesně naopak. Inkriminovaná daňová kontrola byla zahájena na základě podnětu poskytovatele dotace, který správci daně popsal svá podezření a také poskytl písemné podklady ve formě hlášení nesrovnalostí. Správce daně tedy vycházel z těchto podkladů, přičemž veškerá relevantní fakta k danému případu následně uvedl ve zprávě o daňové kontrole. Všechny tyto skutečnosti pak obsahuje i odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobce měl doložit libovolné důkazní prostředky, jelikož důkazní břemeno k prokázání tvrzení, že splnil podmínky jejího poskytnutí, leželo primárně právě na něm. V daném případě byly žalobcem předloženy toliko Smlouva o

partnerství uzavřená dne 3. 7. 2009, Opatření Vrchního ředitele sekce IV. č. 06/16/2009 ze dne 3. 4. 2009, protokol o veřejnoprávní kontrole provedené Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy č. 36/2013-401, č. j. MSMT-35506/2013-17 ze dne 29. 8. 2014, Rozhodnutí o námitkách č. j. MSMT-35506/2013-28 ze dne 2. 3. 2015, a žádosti o platby č. 01 až 15/0020. Veškeré tyto podklady byly vyhodnoceny správcem daně i žalovaným, a žalovaný v tomto kontextu zcela správně uzavřel, že žalobce svá tvrzení nepodložil relevantními důkazními prostředky. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí opakovaně zdůrazňoval jak skutečnost, že žalobce neunesl své důkazní břemeno, tak i to, z jakých podkladů vycházel (viz např. body 26., 31., 36., 39., 42., 43. a 58. napadeného rozhodnutí).

- (55) Městský soud tedy v návaznosti na výše uvedené shrnuje a uzavírá, že v posuzovaném případě došlo ve smyslu ust. § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech k neoprávněnému použití poskytnutých dotačních prostředků, čímž byla naplněna skutková podstata porušení rozpočtové kázně podle ust. § 44 odst. 1 písm. b) téhož zákona. V okamžiku, kdy k porušení rozpočtové kázně došlo, vznikla žalobci ze zákona povinnost zaplatit za toto porušení odvod ve smyslu ust. § 44 odst. 1 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech. Odvod pak byl žalobci v souladu s principem proporcionality stanoven v přesně a konkrétně vyčíslené výši, představující předmětné nezpůsobilé výdaje. Městský soud tedy dospěl k závěru, že podanou žalobu je nutné v celém rozsahu zamítnout jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.

VI. Posouzení nákladů řízení

- (56) O náhradě nákladů řízení rozhodl městský soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné účelné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává do datové schránky u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, popř. v tolika vyhotoveních, podává-li se v listinné podobě, aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. prosince 2021

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu